

زهره فتحعلی زاده، از خاطرات ۲۰ سال سکونتش در خیابان مؤمن می گوید

سرگرمی جمعه ها، تماشای فوتبال محلی بود

محله گردی

○ سال دوم سکونت در این محله در ساختمان بهزیستی ۲۲ بهمن، در کلاس های «کوچه خوشبختی» شرکت کردم و بعد از مدتی خودم مشوق همسایه ها شدم. آن قدر مشتاق بودم که به عنوان رابط بهزیستی هم انتخاب شدم. حالا این ساختمان به مؤسسه خیریه ای برای کودکان دارای معلولیت تبدیل شده است.

ایستگاه اول

نیکو عقیده بیست سال پیش، وقتی زهره فتحعلی زاده پایه خیابان مؤمن گذاشت، هنوز اثری از این همه خانه، مغازه و کوچه های آسفالت شده نبود. محله آقامصطفی خمینی بیشتر شبیه روستایی بود و راه افتاده. اما زهره خانم که اهل یک جانشستن نبود از همان سال دوم، به فکر آباد کردن محله افتاد. اول رابط بهزیستی شد و بعد به عنوان عضو شورای اجتماعی فعالیتش را ادامه داد. حالا بعد از دود دهه، رد پای او را می شود در هر گوشه ای از محله دید؛ از مسجد نو سازی شده و ایوان ترمیم شده اش گرفته تا آسفالت مرمت شده خیابان که زیر نور آفتاب برق می زند. به قول خودش خیلی وقت ها هم به در بسته خورده و اوضاع همیشه برای او و هم محله ای هایش خوب پیش نرفته است! هر چه هست حالا زهره خانم با هر قدمی که برمی دارد، داستانی را با خود حمل می کند؛ خاطره ای از روز هایی که برای آبادی محله اش جنگیده است.

ایستگاه دوم

○ مسجد جواد الائمه (ع) سرانجام با پیگیری ما سال ۱۴۰۱ باز سازی شد. حتی در آن سال هایی که مسجد نیمه کاره بود، فعالیت ها را رها نکردیم. ماه رمضان، در کوچه فرش پهن می کردیم، دیگ می گذاشتیم و یکمک همسایه ها برای مردم افطاری آماده می کردیم.

ایستگاه سوم

ایستگاه چهارم

○ مدتی مراسم ماه محرم را در حسینیه جواد الائمه (ع) برگزار می کردیم؛ منظورم از حسینیه یک زمین خالی است که متعلق به آقایی به نام سازگار بود. بعد از ساخت مسجد، این زمین خالی بدون استفاده ماند و به محلی برای انباشت زباله تبدیل شد. چند بار پیگیری کردم که آن فضا به سالن ورزشی برای نوجوانان تبدیل شود، اما هیچ نهادی توجه نکرد.

ایستگاه پنجم

○ انتهای خیابان مؤمن، زمانی یک زمین خاکی بود که دودروازه در آن گذاشته بودند و نوجوانان و جوان ها آنجا فوتبال بازی می کردند. جمعه ها با همسایه ها کنار این زمین می نشستیم و بازی آن ها را تماشا می کردیم. حالا بولوار مصلی از میان همان زمین می گذرد و فقط خاطره های آن بر ایمان باقی مانده است.

ایستگاه ششم

○ بولوار شهید مؤمن تنها فضای سبز محله ماست که ۹ سال پیش با پیگیری اعضای شورای اجتماعی تأسیس شد. حالا تبدیل شده به فضای تفریحی کوچک برای مادران، کودکان و سالمندان. عصر ها که کارم سبک می شود، دست دخترم را می گیرم و با هم آنجا قدم می زنیم.

○ مدرسه ابتدایی نفیسه در مؤمن ۱۲ زمانی فرصت خوبی برای تحصیل دختران محله مان بود. حدود ده سال پیش، مدرسه تعطیل شد و حالا ساختمان آن متروکه است. من یک سال و نیم پیگیری کردم، حتی تا فرمانداری و استانداری رفتم، اما در این مدرسه دوباره باز نشد.

